

ERHVERVS- OG
VÆKSTMINISTEREN

17. marts 2014

Besvarelse af spørgsmål 12ad L 138stillet af Erhvervs-, Vækst- og Eksportudvalget den 7. marts 2014.

ERHVERVS- OG
VÆKSTMINISTERIET
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Spørgsmål:

Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 1. marts 2014 fra Aktionsgruppen Roskilde/Jyllinge, jf. L 138 – bilag 14.

Tlf. 33 92 33 50

Fax 33 12 37 78

CVR-nr 10 09 24 85

EAN nr. 5798000026001

evm@evm.dk

www.evm.dk

Svar:

For så vidt angår henvendelsens pkt. 1-3 vedrørende spørgsmålet om stormflodsordningens selvrisiko kan jeg i det hele henvise til min besvarelse af spørgsmål 2 og 8.

Med hensyn til henvendelsens pkt. 4 skal det bemærkes, at stormflodsordningen er en erstatningsordning, og ikke en tilskudsordning. Det ligger derfor uden for ordningens formål og grundlag at yde et startbeløb eller anden form for tilskud som ikke er baseret på en erstatningsopgørelse for beskadiget ejendele udmålt efter principper, som i øvrigt svarer til dem der gælder i forsikringsbranchen. For privat løsøre anvendes afskrivninger på samme niveau, som var det en forsikringsskade dækket af en privat forsikring. Det skal i den forbindelse understreges, at intet løsøre takseres til mindre end 20 % af nyværdien, uanset om det konkret er mindre værd.

Angående henvendelsens pkt. 5 er det vigtigt at understrege, at der indenfor stormflodsordningens nugældende rammer godt kan udbetales erstatning, før hele sagen er afsluttet. Der er således intet til hinder for, at erstatning udbetales løbende Erstatning for løsøre kan således fx udbetales selv om den øvrige sag ikke er afsluttet. Det skal i øvrigt bemærkes, at godkendelse af taksatorrapporten kan ske med de forbehold, hvorved sagen kan fortsætte i den videre sagsproces. Og klager over afgørelse af erstatningens størrelse hindrer ikke, at man kan få udbetalt det beløb, man er blevet tilkendt, mod behørig dokumentation.

Med hensyn til bemærkningerne i pkt. 5 angående fordeling af erstatning mellem entrepriser kan jeg i det hele henvise til min besvarelse af spørgsmål 9.

Forslaget i henvendelsens punkt 6 vil indebære, at forsikringsselskaberne skulle være bygherrer på forsikringsskaderne. Dette er efter min opfattelse ikke en opgave, man skal pålægge forsikringsselskaberne, idet det bl.a. rejser spørgsmålet om, hvem der skal betale forsikringsselskaberne for at varetage denne opgave. I den forbindelse kan jeg i øvrigt oplyse, at det er forsikringsselskaberne, der håndterer stormflodssagerne, hvilket man ved

at læse bemærkningerne til pkt. 6 kunne få et indtryk af, ikke var tilfældet.

I forhold til henvendelsens punkt 7 og kommentarerne om, at den første måneds genhusning kan være en meget stor økonomisk belastning, er det vigtigt at understrege, at lovforslagets del om genhusning er bygget op som en beregningsmæssig selvrisiko. Det betyder, at der godt kan udbetales erstatning for genhusning m.v. i den første måned efter en stormflod, men at selvriskoen efterfølgende fordeles over de følgende måneder.

I henvendelsens punkt 8 argumenteres for en udvidelse af anmeldelsesfristen efter en stormflod. Det skal i den forbindelse bemærkes, at anmeldelsesfristen efter den gældende lov er 2 måneder, men at der er en praksis for at medtage en anmeldelse på trods af en fristoverskridelse, såfremt der foreligger særlige forhold, som begrundes og som skadelidte i øvrigt er uden skyld i. Fristen skal ses i lyset af, at det er i alles interesse, herunder nok særlig skadelidte selv, at få gang i sagsbehandlingen så hurtigt som muligt mhp. at udbedring kan iværksættes hurtigt muligt og der kan ske udbetaling af erstatning. Samtidig vil en korrekt skadesopgørelse blive vanskeliggjort, hvis der går for lang tid før skaden anmeldes og sagsbehandlingen dermed kan startes op. Jeg har i øvrigt forelagt spørgsmålet for Stormrådets sekretariat, som oplyser følgende, hvilket jeg kan henholde mig til:

”Argumentationen harmonerer ikke med det billede af anmeldelserne, sekretariatet har oplevet efter stormfloden i december. Langt størstedelen af anmeldelserne skete inden for den første måned.”

Med hensyn til henvendelsens punkt 9 om dækning af løsøre af kældre kan jeg henvise til min besvarelse af spørgsmål 9. Som det fremgår heraf har løsøre placeret i kældre og rum under terræn været undtaget fra stormflodsordningens dækning siden ordningens start i 1991. Begrundelsen for dette er, at man generelt bør opbevare sit løsøre forsvarligt, og kældre og andre rum under terræn er særlig udsatte i forhold til stormflod og oversvømmelser. Dette var også baggrunden for, at fastholde undtagelsen fra dækning i forbindelse med vedtagelsen af den gældende udformning af stormflodsordningen i 2010, som et bredt politisk flertal står bag.